

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะ
ความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุป
ผลการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการ ของ
ผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สมมติฐานการวิจัย

1. การใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความ
พิการ ตามทัศนะของครู มีการใช้วงจรกิจภาพอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหาร
โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีการใช้
วงจรกิจภาพอยู่ในระดับมาก

3. ข้อเสนอแนะการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามที่เสนอของครู มีการใช้วงจรคุณภาพแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามที่เสนอของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกำหนดวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 2,051 คน ในจำนวนโรงเรียน 43 แห่ง ปีการศึกษา 2555

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับสลาก และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยทำการเปิดตารางสุ่มส่วนกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 อ้างอิงมาจาก สมบัติ ห้ายเรือคำ, 2553 : 50) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ครูผู้สอน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการตามที่เสนอของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 6 งาน คือ งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน งานจัดการเรียน การสอน งานนิเทศภายใน งานวัดผลและประเมินผล และงานประกันคุณภาพการศึกษา

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง จัดระเบียบข้อมูลแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณหาค่าทางสถิติ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวมและรายด้าน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู วุฒิการศึกษา ประเภทความพิการที่จัดการศึกษา และภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ F ในการทดสอบและทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ในภาพรวมและรายด้าน นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 4 ข้อมูลข้อเสนอแนะการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยประมวลข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open end) ในตอนที่ 3 ของแบบสอบถามมาวิเคราะห์ (Content Analysis) และทำการแจกแจงความถี่ นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในการวิจัย เรื่อง การใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปรากฏผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและได้ข้อค้นพบ ตามสมมติฐาน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา ประเภทความพิการที่จัดการศึกษาของโรงเรียน และ

ภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ พบว่า ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุดจำแนกได้ ดังนี้ ประสพการณ์ 7 - 14 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 20.99 วุฒិการศึกษ่าจำแนกเป็นปริญญาตรี จำนวน 210 คน ประเภทความพิการที่จัดการศึกษาของโรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาประเภทความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 125 คน และหากจำแนกตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ ภาคกลางมีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

2. ระดับการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณาแต่ละงานอยู่ในระดับมากทุกงาน เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ งานจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 4.04$) และ งานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.02$)

3. ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามประสพการณ์ในการเป็นครู วุฒิการศึกษ่า ประเภทความพิการที่จัดการศึกษา และภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ พบว่า มีระดับการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

3.1 จำแนกตามประสพการณ์ในการเป็นครู โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน งานวัดผลประเมินผล และงานประกันคุณภาพการศึกษา มีระดับการใช้วงจรกิจภาพในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ พบได้ดังนี้

3.1.1 จำแนกตามประสพการณ์ โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีประสพการณ์น้อยกว่า 7 ปี กับครูที่มีประสพการณ์ 7 - 14 ปี และ 23 - 30 ปี มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่ อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบ ได้ดังนี้

3.1.2 ด้านงานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ครูที่มีประสพการณ์น้อยกว่า 7 ปี กับครูที่มีประสพการณ์ 7 - 14 ปี ครูที่มีประสพการณ์ 7 - 14 ปี กับครูที่มีประสพการณ์ 23 - 30 ปี และครูที่มีประสพการณ์ 23 - 30 ปี กับครูที่มีประสพการณ์มากกว่า 30 ปี มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่ อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูที่มีประสพการณ์น้อยกว่า 7 ปี กับครูที่มีประสพการณ์ 7 - 14 ปี และ มากกว่า 30 ปี ครูที่มีประสพการณ์ 7 - 14 ปี กับครูที่มี

ประสบการณ์ 23 - 30 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 23 - 30 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 30 ปี มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.1.4 ด้านงานวัดผลประเมินผล พบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 7 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 23 - 30 ปี มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.1.5 ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ 7 - 14 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 23 - 30 ปี มีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน และงานจัดการเรียนการสอน มีระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ่ดังต่อไปนี้

3.2.1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ทักษะของครูมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบได้ดังนี้

3.2.2 ด้านงานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ทักษะของครูมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.3 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ทักษะของครูมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2.4 ด้านงานจัดการเรียนการสอน พบว่า ทักษะของครูมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี กับครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามประเภทความพิการที่จัดการศึกษา โดยรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารมีระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ่ พบได้ดังนี้

3.3.1 จำแนกตามประเภทความพิการที่จัดการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ครูมีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบได้ดังนี้

3.3.2 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ทัศนคติของครูประเภทความพิการที่จัดการศึกษาบกร่องทางสติปัญญา กับบกร่องทางการเห็น และประเภทความพิการที่จัดการศึกษาบกร่องทางการได้ยินและสติปัญญากับบกร่องทางการเห็น มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4 จำแนกตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ พบได้ดังนี้

3.4.1 จำแนกตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ โดยรวม พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคเหนือกับภาคกลาง มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบได้ดังนี้

3.4.2 ด้านงานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคเหนือกับภาคกลาง มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4.3 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคเหนือกับภาคกลาง และภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4.4 ด้านงานงานจัดการเรียนการสอน พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคเหนือกับภาคกลาง และภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4.5 ด้านงานนิเทศภายใน พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคใต้กับภาคกลาง มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4.6 ด้านงานวัดผลประเมินผล พบว่า ทัศนคติของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4.7 ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ทักษะของครูตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ในภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทักษะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

4.1 ด้านงานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 3 อันดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารควรมีการกำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรให้เพียงพอ และควรจัดอบรม ประชุมชี้แจงอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักและแก้ไขปัญหา ร่วมกัน

4.2 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีงบประมาณเพื่อสนับสนุน ให้นำผลการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ รองลงมา คือ ควรมีคณะกรรมการตรวจสอบ ความถูกต้องของการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนและควรมีการเผยแพร่ผลงานอย่างเป็นทางการให้มีการนำเสนอให้ผู้อื่นได้รับทราบ

4.3 ด้านงานจัดการเรียนการสอน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรส่งเสริม อบรมให้ครูมีความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน รองลงมา คือ ควรสนับสนุน งบประมาณ ทรัพยากรในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และควรมี การกำกับ ติดตาม นิเทศ การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

4.4 ด้านงานนิเทศภายใน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีการกำกับ ติดตาม การนิเทศอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการวางแผนในการกำกับติดตาม การนิเทศอย่างชัดเจนและควรมีการนิเทศแบบกัลยาณมิตร และเพื่อนช่วยเพื่อน

4.5 ด้านงานวัดผลและประเมินผล 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีรูปแบบการวัดและ ประเมินผลผู้เรียนอย่างชัดเจนเป็นมาตรฐาน รองลงมา คือ ควรส่งเสริมให้ครูความรู้เรื่องการวัด และประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และควรมีการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุเพื่อนำมา วางแผนปรับปรุงแก้ไขต่อไป

4.6 ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีการจัดทำประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการกำกับ ติดตาม ในการจัดทำประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริม อบรมให้ครูมีความเข้าใจในการประกัน คุณภาพการศึกษา

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีระบบการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ ตามทัศนะของครู อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน เรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ งานจัดการเรียนการสอน งานหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน งานประกันคุณภาพการศึกษา งานนิเทศภายในและงานวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นโยบายในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารมีความชัดเจน และบริหารจัดการโดยใช้กระบวนการของวงจรคุณภาพ ทำให้ครูมีความเข้าใจ ในการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร นอกจากนี้ยังมีองค์กรอิสระเข้ามาตรวจสอบการบริหารจัดการของผู้บริหารทำให้ผู้บริหารมีความกระตือรือร้นและเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยใช้วงจรคุณภาพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภัทร สัจจันต์ (2550 : 153) ได้ศึกษาการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 - 2 ตามทัศนะของครู วิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1 - 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีทน ละม่อม (2555 : 71) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยใช้วงจร PDCA ของโรงเรียนดอนทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้บริหารและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อผลการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยใช้วงจร PDCA พบว่า ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานอย่างมีคุณภาพหรือการใช้วงจรคุณภาพจัดเป็นระบบที่ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ยังได้กำหนดเป็นมาตรฐานการศึกษา

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นกรอบในการประเมินคุณภาพภายนอก โดยให้สถานศึกษามีการจัดองค์กร/โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ครบวงจร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่าเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน งานวัดผลประเมินผล และงานประกันคุณภาพการศึกษา มีระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร งานวิจัยในชั้นเรียน และงานจัดการเรียนการสอน มีระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามประเภทความพิการที่จัดการศึกษา โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านของงานวิชาการ พบว่า งานวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารมีระดับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามภูมิภาคที่โรงเรียนตั้งอยู่ทั้ง โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีการใช้วงจรคุณภาพอยู่ในระดับมากทั้ง โดยรวมและรายด้านซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนแต่ละประเภทไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการได้นำนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด ไปถ่ายทอดให้ครูในโรงเรียนได้รับรู้ในเรื่องเดียวกัน แต่เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และภูมิภาคที่พิการยังมีบุคลากรที่ประสบการณ์ วุฒิการศึกษาที่หลากหลายครูที่มีประสบการณ์และวุฒิการศึกษาที่มากกว่าอาจมีความเข้าใจผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์และวุฒิการศึกษาที่ต่ำกว่า และการบริหาร โดยใช้วงจรคุณภาพของแต่ละภูมิภาคมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะศักยภาพในการบริหารงานของผู้บริหารแต่ละภูมิภาคมีกระบวนการที่แตกต่างกัน และครูที่ไปทำการสอนในแต่ละโรงเรียน

มาจากภูมิภาคที่แตกต่างกัน จึงทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2554 : 75) ได้ศึกษาทักษะการบริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการตามกระบวนการ PDCA ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลาผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อทักษะการบริหารและการปฏิบัติงานวิชาการตามกระบวนการ PDCA ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าเพศต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และระดับการปฏิบัติงานวิชาการตามกระบวนการ PDCA ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ ตันมี (2551 : 92 - 93) ได้ศึกษาการพัฒนางานวิชาการ โดยใช้วงจร PDCA โรงเรียนบ้านวังรวก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนางานวิชาการโดยใช้วงจร PDCA ของโรงเรียนบ้านวังรวก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ทุกขั้นตอนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครู นักเรียน กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทุกสถานศึกษาต่างก็ใช้หลักการบริหารงานอย่างมีคุณภาพด้วยวงจรคุณภาพ ซึ่งการบริหารงานอย่างมีคุณภาพหรือใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานจัดเป็นระบบที่ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

3. การศึกษาข้อเสนอแนะการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีข้อเสนอแนะแต่ละด้าน 3 ลำดับแรก ปรากฏผลดังนี้

3.1 งานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โดยข้อเสนอแนะที่มีความถี่ 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารควรมีการกำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง ร่องลงมา คือ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรให้เพียงพอ และควรจัดอบรม ประชุมชี้แจงอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมสุข วงศ์สกุล (2550 : 81 - 82) ที่พบว่า การที่สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษายังไม่ได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นอย่างจริงจัง ประกอบกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานในการปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี ไต้ะเฮง (2550 : 50) ที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษา ด้านงานหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการส่งเสริมการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ติดตาม กำกับให้ครูในสถานศึกษาใช้หลักสูตร ได้ตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.2 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีงบประมาณเพื่อสนับสนุนให้บุคลากรจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ รองลงมา คือ ควรมีคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนและควรมีการเผยแพร่ผลงานอย่างเป็นทางการให้มีการนำเสนอให้ผู้อื่นได้รับทราบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศักดิ์ดา อุปถาใต้ (2551 : 81) ที่พบว่า สถานศึกษาส่วนมากยังไม่ได้สนับสนุน ด้านงบประมาณ ด้านเวลา ด้านแหล่งศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.3 ด้านงานจัดการเรียนการสอน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรส่งเสริม อบรมให้ครูมีความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน รองลงมา คือ ควรสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากรในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และควรมีจิตรา กาญจนวิบูลย์ (2550 : 186) ที่พบว่า ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานจัดการเรียนการสอน คือ สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และห้องพิเศษไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน สาเหตุเนื่องจาก งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอ แนวทางแก้ไข คือ หน่วยงานต้นสังกัดควรจัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาเพิ่มขึ้น

3.4 ด้านงานนิเทศภายใน 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีการกำกับ ติดตาม การนิเทศอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการวางแผนในการกำกับติดตาม การนิเทศอย่างชัดเจนและควรมีการนิเทศแบบกัลยาณมิตร และเพื่อนช่วยเพื่อน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสงค์พลเสน (2551 : 85) ที่พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศภายใน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ขาดการวางแผนในการดำเนินการนิเทศ การกำหนดนโยบายการนิเทศไม่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง

3.5 ด้านงานวัดผลและประเมินผล 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีรูปแบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างชัดเจนเป็นมาตรฐาน รองลงมา คือ ควรส่งเสริมให้ครูความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน และควรมีการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุเพื่อนำมาวางแผนปรับปรุงแก้ไขต่อไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา กาญจนวิบูลย์ (2550 : 187) ที่พบว่า ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานวัดผลและประเมินผล คือ เอกสาร

วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็นต่อการใช้วัดผลและประเมินผลไม่เพียงพอ สาเหตุ
เนื่องจาก งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอ แนวทางแก้ไข คือ หน่วยงานต้นสังกัดควร
จัดสรรงบประมาณให้สถานศึกษาเพิ่มขึ้น

3.6 ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา 3 อันดับแรก ดังนี้ ควรมีการจัดทำประกัน
คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการกำกับ ติดตาม ในการจัดทำประกัน
คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริม อบรมให้ครูมีความเข้าใจในการประกัน
คุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรรณี ใจเพิ่ม (2550 : 65 - 66) ที่กล่าวว่า
ผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจที่จะบริหาร
จัดการภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากร คน เงิน วัสดุ และการจัดการ ที่มีอยู่อย่างจำกัด และเป็น
ผู้บริหารมีหน้าที่ในการกำหนด นโยบาย เป้าหมาย และแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาให้
สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานระดับสูงขึ้นไป มีการจัดบุคลากร เทคโนโลยีและ
ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แม้จะมีข้อเสนอแนะหลายข้อในการใช้
วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แต่เมื่อสรุปโดยรวมแล้วจะเห็นว่า ข้อเสนอแนะที่มีมาก
ที่สุด คือ ผู้บริหารควรมีการกำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ ควรมีการสนับสนุน
ทรัพยากร และงบประมาณในการดำเนินงานแต่ละด้าน ดังนั้นจึงน่าจะเป็นข้อมูลหรือประเด็นที่
เป็นประโยชน์ที่ผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องนำไปพิจารณา
วางแผนปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง การใช้วงจรคุณภาพในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน
เฉพาะความพิการ ตามทัศนะของครู สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้ข้อเสนอแนะ
ในการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ด้านงานหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความ
พิการควรมีการตรวจสอบ โดยใช้เครื่องมือประเมินผลเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากใช้หลักสูตร
ควรมีการตรวจสอบ โดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างมี

ประสิทธิภาพ และมีการตรวจสอบโดยใช้การแปลความหมายของข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตร

1.2 ด้านงานวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบโดยใช้การเก็บรวบรวม ข้อมูลจากการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ด้านงานจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบโดยใช้เครื่องมือ ประเมินผลเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการจัดการเรียนการสอน และควรมีการนำผลการประเมิน ไปใช้ปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน

1.4 ด้านงานนิเทศภายใน ผู้บริหารควรมีการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไขการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในการนิเทศภายใน

1.5 ด้านงานวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบโดยใช้การแปล ความหมายของข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขการวัดผลและประเมินผล

1.6 ด้านงานประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรมีการตรวจสอบโดยเก็บรวม รวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และควรมีการ ปรับปรุงแก้ไขโดยใช้การวางแผนในการประกันคุณภาพการศึกษาใหม่เพื่อให้ได้ผลตาม เป้าหมาย แล้วลงมือปฏิบัติ และตรวจสอบผลใหม่จนกว่าจะได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารในการบริหารงานอื่นๆ ใน สถานศึกษา

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของการใช้วงจรคุณภาพในการบริหารวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการ เพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้วงจรคุณภาพในการ บริหารงานวิชาการและงานอื่นๆ ของผู้บริหาร โรงเรียนเฉพาะความพิการ